

ČESKÁ REPUBLIKA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 24. 4. 2015
Okresní soud v Táboře
dne: 19. 10. 2014

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Janou Provazníkovou jako samosoudkyní ve věci péče o nezletilou E. K. nar. zastoupenou kolizním opatrovníkem Městským úřadem v Táboře, dceru matky Bc. P. S. nar. trvale bytem a otce R. K. nar. trvale bytem o změnu výchovného prostředí,

t a k t o :

Soud schvaluje dohodu rodičů tohoto znění:

- I. Nezletilá E. K. nar. se svěřuje do péče otce.
- II. Matka se zavazuje počínaje dnem 1. 1. 2015 přispívat na výživu nezletilé E. částkou 2.000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.
- III. Ke dni rozhodnutí není na výživném dluh.
- IV. Tím se mění ve výroku o výživném rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 4. 12. 2008 č.j. 1 Nc 239/2008-15.

V. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Otec podal návrh na změnu výchovného prostředí nezletilé dcery z výchovy matky do své výchovy s odůvodněním, že dcera projevila přání žít s ním a fakticky u něj od konce měsíce srpna 2013 bydlí.

Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 4. 2. 2008 č. j. 1 Nc 239/2008 – 15 byly upraveny poměry tehdy nezl. syna účastníků M ■■■ K ■■■ nar. ■■■ a nezl. E ■■■ K ■■■ pro dobu před i pro dobu po rozvodu manželství rodičů a to tak, že nezl. M ■■■ byl svěřen do výchovy otce a nezl. E ■■■ byla svěřena do výchovy matky. Matka se zavázala platit na výživu syna částkou 2.000 Kč měsíčně a otec se zavázal přispívat na výživu dcery částkou 2.000 Kč měsíčně. V době rozhodování otec dosahoval v zaměstnání 12.356 Kč čistého měsíčně a matka 12.000 Kč čistého měsíčně. Oba rodiče měli pouze tyto dvě vyživovací povinnosti.

Otec je rozvedený, kromě nezl. E ■■■ má vyživovací povinnost ke zletilému studujícímu synovi M ■■■ a k nezl. B ■■■ K ■■■ nar. ■■■ na kterého hradí výživné 3.000 Kč měsíčně. Otec žije sám, dceru E ■■■ má v péči od srpna 2013, ta je s matkou v pravidelném kontaktu. Otec podniká jako geodet, jeho měsíční příjem se pohybuje kolem 16.000 Kč (z daňového přiznání za rok 2014 zjištěno, že otec uvedl příjmy ve výši 918.462 Kč, výdaje ve výši 715.532 Kč, dílčí základ daně činil 202.930 Kč).

Matka uvedla, že je vdaná, její manžel podniká, kromě zletilého studujícího syna M ■■■ a nezletilé dcery E ■■■ má vyživovací povinnost k nezl. Z ■■■ S ■■■ nar. ■■■. Matka je zaměstnaná, za období od září 2014 do února 2015 její průměrný čistý měsíční příjem činil 17.442 Kč.

Nezletilá uvedla, že se rozhodla, že by ráda bydlela u tatky, dříve tam chodila do školy, aktuálně navštěvuje Gymnázium v Milevsku. S prarodiči vychází dobře, nyní zde má i přítele, který je přes týden v Praze na škole, vídají se o víkendech.

V průběhu řízení rodiče uzavřeli dohodu, kdy se nezletilá E ■■■ svěřuje do péče otce a matka se zavazuje počínaje dnem 1. 1. 2015 přispívat na výživu nezletilé částkou 2.000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.

Podle ust. § 909 o. z., změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.

Podle ust. § 913 odst. 1 o. z., pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

V daném případě soud dospěl k závěru, že rodiči uzavřená dohoda je v souladu se zájmem nezletilého dítěte. V průběhu řízení se rodiče dohodli, že nezletilá zůstane ve výchově

otce (sama nezletilá se takto při výslechu u soudu vyjádřila, že je jejím přáním zůstat v péči otce) a matka se zavázala přispívat na výživu dcery částkou 2.000 Kč měsíčně, kdy výše této částky odpovídá aktuální finanční situaci matky i počtu jejích vyživovacích povinností. Po zvážení všech uvedených skutečností soud dohodu rodičů schválil tak, jak byla uzavřena, neboť ji shledal v zájmu nezletilého dítěte a v možnostech rodičů předmětnou dohodu dodržovat.

Podle ustanovení § 23 z.ř.s. (zákon o zvláštních řízeních soudních) bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyly shledány okolnosti, které by odůvodňovaly přiznat náhradu nákladů řízení některému z nich.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **není** odvolání přípustné, neboť se účastníci tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdali (§ 207 odst. 1 o.s.ř.) s tím, že schválili soud ve věcech péče o nezletilé rozsudkem dohodu rodičů, nejsou rodiče oprávněni podat odvolání do výroku, jímž byla dohoda schválena (§ 476 z.ř.s.).

Povinnosti tímto rozsudkem stanovené lze k návrhu soudně vykonat.

V Táboře dne 26. 3. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Vorlová

Mgr. Jana Provazníková, v.r.
předsedkyně senátu